



Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1343 4 tháng 4 năm 2021

Dấn Thân

*Dấn thân tận độ giải ưu sầu
Trí ý phân minh hợp chung tàu
Tiến hoá không ngừng trong thức giác
Quân bình thanh tịnh rõ đuôi đầu*

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1995

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Người thất bại cùng cực có muốn người khác giúp đỡ mình hay không?
- 2) Bé thiền gặp được một vị xưng là Thượng Đế, râu nhiều và mặt rất trẻ đẹp, Bé có tin không?
- 3) Phần hồn tu đến đâu mới đứng và ngừng nghỉ?
- 4) Tột cùng của Vô Vi sẽ đi đến đâu?
- 5) Năm nay thời tiết thay đổi lạ thường, quả địa cầu có gì thay đổi không?
- 6) Sự thanh tịnh có cần thiết trong lúc này không?
- 7) Ai là người tài đức tại thế gian?

1) 09-01-95

Hỏi: Người thất bại cùng cực có muốn người khác giúp đỡ mình hay không?

Đáp: Thừa sự cô đơn bơ vơ luôn luôn muốn có người hỗ trợ và giúp đỡ từ mặt tinh thần cho đến vật chất. Ngược lại người tu thiền luôn luôn được sự hỗ trợ của thanh tịnh giới, trí óc dũng mãnh, nhin nhục lại thấy rõ đời hơn, dứt khoát tình đời mà tự tiến đến cõi tâm linh vô cùng thanh nhẹ, thì mới rõ nghiệp là gì? Tự hồi sinh bằng ánh sang trong tâm thức

Kệ:

*Không không lại tiến cảm thông hành
Chẳng có chẳng xin trí vẫn an
Đời đạo phân minh chiều thức giác
Chẳng còn mê loạn chẳng còn than*

2) 10-01-95

Hỏi: Bé thiền gặp được một vị xưng là Thượng Đế, râu nhiều và mặt rất trẻ đẹp, Bé có tin không?

Đáp: Thừa vị này lâu lâu Bé mới gặp được một lần, Ngài lúc nào cũng vui đẹp, lòng Bé cảm thấy thanh nhẹ và khỏe lên, nhớ hoài hình ảnh ấy. Bé nguyện tu tiến đến vô cùng, Bé không nhận chức của Ngài ban

Kệ:

*Vui trong ý thức tự phân bàn
Minh cảm trong lòng tự cảm an
Trời độ tâm thành tâm vẫn tiến
Quý yêu Trời Phật trí thanh an*

3) 11-01-95

Hỏi: Phần hồn tu đến đâu mới đúng và ngừng nghỉ?

Đáp: Thừa phần hồn tu đến không tâm không nghiệp thì mới yên

Kệ:

*Tu sao vượt cảnh buồn phiền
Không tức không tiếc cảm thấy yên
Qui một tình đời không dấy động
Phần hồn thân xác vẫn an yên*

4) 12-01-95

Hỏi: Tột cùng của Vô Vi sẽ đi đến đâu?

Đáp: Thừa thực hiện từ bi và sẽ hội nhập với đại bi tận độ quần sanh là nơi cuối cùng của Vô Vi

Kệ:

*Thực hành ánh sáng tiến uy nghi
Tránh khỏi tối tăm tiến hợp thì
Thực hiện từ bi tâm đạt đạo
Khổ hành tiến hóa chẳng còn nghi*

5) 13-01-95

Hỏi: Năm nay thời tiết thay đổi lạ thường, quả địa cầu có gì thay đổi không?

Đáp: Thừa bão lụt bất thường, có thể hại đến tánh mạng Nhơn sinh bất cứ lúc nào, người tu thiền nhân cơ hội này thiền nhiều hơn để tự cứu, phần hồn sẽ thoát nạn ở giây phút ngặt nghèo

Kệ:

*Hướng về biển chuyển tự đi theo
Đời đạo song tu tránh ngặt nghèo
Cõi tâm không cần ta tự biết
Giữ tâm thanh tịnh định thân theo*

6) 14-01-95

Hỏi: Sự thanh tịnh có cần thiết trong lúc này không?

Đáp: Thừa sự thanh tịnh rất cần cho lúc có sự biến loạn của ngoại cảnh

Kệ:

*Chung qui cũng phải trung thành tiến
Tự thức giao hòa tự tiến xuyên
Mê loạn không còn giam giữ nữa
Thực hành đứng đắn tự mình xuyên*

7) 15-01-94

Hỏi: Ai là người tài đức tại thế gian?

Đáp: Thừa người chịu tu sửa là người tài đức tại thế

Kệ:

*Sửa mình chẳng cảm thấy mê động
Tự giác tự mình tiến một vòng
Trí tuệ không ngừng trong phát triển
Giải mê phá chấp từ ngoài trong*

Độc Tài

*Độc tài tự hại tâm thân
Không khai trí óc mở tạng tự đi
Tự mình tạo cảnh khinh khi
Hòa đồng không có lại nghi đủ điều
Làm sao tự đạt được siêu
Thiếu phần đạo đức không yêu chính mình
Không khai khó mở hành trình
Tự mình giam hãm tưởng tình hơn người
Hòa đồng thức giác tự tươi
Người người đóng góp người người chung vui
Thân tâm khai triển đạo mùi
Tự bi rộng mở an vui đời đời
Thức tâm giải tiến kịp thời
Tâm hồn thanh tịnh đạt nơi thanh bình
Tự mình khai thác tự mình
Hành trình chung tiến lại xinh hơn người (3 lần)*

Vĩ Kiên

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

TỰ NHIÊN VÀ SIÊU NHIÊN

Montréal, ngày 25 tháng 09 năm 1983 (tiếp theo)

Bao lần đã học đã thi

Đã đi trong thức cũng vì tâm linh

Bao lần đã học hỏi và đã dự thi , đã hứa với trời phật, đã quỳ lạy này kia kia nọ , hứa với Thượng Đế đã thi, đã thử thách rồi , nhưng mà chúng ta cũng vẫn phải chấp nhận để học, để qua. Mà đã đi trong thức cũng vì tâm linh, cũng đã đi trong cái nội thức của chính mình , cũng vì tâm linh chúng ta trì trệ , chúng ta mới ăn năn hối cải.

Cớ sao lặn độn vô minh

Tạm tình chưa dứt mà địa linh khó hòa

Tại sao cứ lặn độn trong cái chỗ vô minh hoại, đi đi lại lại kẹt ở trong cái bóng tối mà thôi, thấy không? Tạm tình chưa dứt mà địa linh khó hòa , cái tạm tình thế gian, cái thể xác này , và tất cả chúng ta mắt thấy tai nghe này cái kia cái nọ là tạm tình mà thôi, còn chưa có dứt khoát, còn oán trách người này, oán trách người kia một cách vô cớ. Rồi cái địa linh khó hòa , địa linh là cái gì

là cái tâm thức của chúng ta. Trung tâm bộ đầu đầu làm sao hòa, tôi đem cái nóng đốt mình thì làm sao mà hòa được , làm sao giải tỏa được cái nóng đó không đốt mình nữa. Thì mình mới bớt ấm tối, mình mới hòa được. Còn cứ đem cái ấm tối đốt mình thì làm sao mà hòa.

Siêu nhiên chuyển hóa bao la

Độ tâm tiến hóa mà học hòa nhẫn thôi

Cái siêu nhiên chuyển hóa bao la , trời phật hào quang vô cùng tận chuyển hóa bao la cho vạn linh đồng hưởng , độ tâm tiến hóa mà học hòa nhẫn thôi , dạy cho con người học cái chữ hòa chữ nhẫn. Bây giờ các bạn thấy, chúng ta làm người, nếu mà các bạn không hòa không nhẫn thì làm sao các bạn chịu được bộ đồ cho tốt đẹp mà đi ra phố, đi chơi nói như vậy thôi à. Cũng phải có hòa với cái quần áo , phải nhẫn, phải sắp xếp đầu đó nó có trật tự mới ăn mặc đẹp.

Học hòa học nhẫn rồi mới ra đi đứng này kia kia nọ, chứ không có hòa, không có nhẫn đâu có làm được cái gì. Không hòa không nhẫn, nhai cơm mà không nuốt cơm , không hòa không nhẫn không chịu ăn, ngủ, ỉa; tam đại sự hằng ngày là phải bắt buộc, phải làm. Không bằng lòng cũng phải bằng lòng, đó là dạy chúng ta học hòa học nhẫn.

Mặt tiền những việc đã rồi

Không lo tu học mà đứng ngồi không yên

Cứ theo dõi thời cuộc này kia kia nọ là chuyện bên ngoài , chuyện đó, kết quả cho mình hay là cái chuyện đã rồi , còn cái chuyện bên trong của chúng ta tiến hóa, chúng ta không chịu học. Không lo tu học mà đứng ngồi không yên, rồi cứ nghe thời cuộc người ta như vậy như vậy, rồi mình không yên. Mình không yên, rồi mình làm gì được cái gì cho người ta? không giúp được người ta , rốt cuộc là mình hại mình rõ ràng mà không thấy.

Hành trì do thức tùy duyên

Có không không có vẫn yên tâm hồn

Chúng ta hành trì , do cái thức của chúng ta tùy duyên mà tiến, tùy tâm mà độ. Có không không có mà vẫn yên tâm hồn, trong cái có nó có cái không, trong cái không nó có cái có , cái tâm hồn chúng ta lúc nào nó cũng yên. Chúng ta thấy rõ là từ cái không nó đến, rồi chút nữa đây nó sẽ có , mà trong cái có cái này rồi nó sẽ không. Chúng ta không có giữ nó làm gì , không giam nó làm gì , chúng ta - một tội hồn chưa giải tỏa được cái khảm tù này. Rồi chúng ta còn bắt vạn linh của chúng ta giam cho cố trong đó, rồi khổ thêm.

Chẳng còn liêu linh ác ôn

Chẳng còn ghen ghét mà tạo hồn bất an

Không còn liêu linh ác ôn nữa, không có nghĩ bậy cho người khác, là nghĩ bậy cho người khác là ác ôn. Chúng ta phải nghĩ tốt cho họ , tội nghiệp cho họ. Vì chúng ta biết tội nghiệp người ta là biết tội nghiệp chính mình. Cho nên bên ngoài là ảnh hưởng bên trong, chứ không phải cố đè người ta xuống để mình đạt được cái gì. Chẳng còn ghen ghét mà tạo hồn bất an , không còn giữ

cái bản chất ghen ghét mà tạo cho cái hôn bất an. Chính mình buồn hận mình bất an, chứ người ta vui làm gì mà không an, thấy không?

Tự nhiên vui hợp luận bàn

Con đang thực chất là đang phải đi

Cái tự nhiên vui hợp luận bàn, cái tự nhiên những người thích về đạo thì tự nhiên nó hợp với nhau thôi, về tình đời cũng vậy, bạn bè thế gian cũng gặp rồi vui hợp đó. Luận bàn nhưng mà phải xét mình trước hết. Con đang thực chất là đang phải đi, con đang thực chất là con đang chúng ta phải đi, không có ai đi dùm cho chúng ta, bởi vì con đường nó không có tránh được.

Cho nên mọi người chúng ta đang tu, đang tìm những gì đây? tìm khả năng sẵn có và thực chất của chính chúng ta, chứ không phải tìm khả năng sẵn có của người khác, rồi để khen tụng những chuyện của người khác, mà chúng ta không bao giờ thành công. Cho nên cái nhóm vô vi tuy người ít nhưng mà nghĩ cái chuyện tự tu, tự tiến, tự giải quyết lấy mình.

Mình thấy rõ mình sai chẳng có ai sai, mới là có cơ duyên tu học. Mà càng biết chúng ta sai, thì chúng ta mới là càng ngày càng ngắn gọn lại, càng thanh nhẹ, vì chúng ta chịu học, thì biết bao nhiêu người thương yêu chúng ta, nếu chúng ta chịu học.

Còn tâm chúng ta không chịu học hòa, hợp nhẫn, có ai đến với chúng ta đâu. Xã hội hiện tại đây cũng vậy đấy thôi. Mọi người đều muốn cứu độ người khác, mà nếu chúng ta không chịu học, thì làm sao mà lấy ai mà giúp chúng ta. Cho nên ta phải bằng lòng học để tiến. Không phải học để ăn thua với thiên hạ, học để tâm linh mình được nhẹ nhàng, học để thấy cái sự cấu trúc của siêu nhiên đã ân độ mọi lĩnh vực, chứ không phải nói là người đạo mới được độ.

Khắp các nơi cộng cỏ cũng được độ, nếu chịu học và chịu tiến. Hoàn tất cái chữ nhẫn hòa thì được độ, hoàn tất chữ nhẫn hòa đó là người đã lãnh bằng cấp của siêu nhiên rồi. Cho nên chúng ta phải trì kỳ chí tìm hiểu, bởi một kiếp người giới hạn, các bạn không có làm gì triển hạn cái mạng sống của các bạn được hết, khả năng của các bạn cũng giới hạn, nó càng ngày càng già rồi các bạn thấy có làm gì hơn đâu.

Tui đã thường nói có mấy cái răng, mình giấu thiệt kín mà giữ không được, thì làm được cái gì bây giờ. Khi chúng ta hiểu rồi cái cuối cùng của chúng ta là cái thức, cái phần đó phải giữ. Qua những cơn điều luyện của trường đời quá quý báu, ngày nay chúng ta mới thức tâm an phận; dẹp lần, dẹp lần cái sự lôi cuốn kích động của ngoại cảnh mà trở về với tâm thức tu học, quý biết là bao nhiêu.

Biết được trời Phật đã cho chúng ta ổn định từ lúc sơ sanh, mà tại vì tâm thức chúng ta tam tối mà không ổn định mà thôi. Rồi một ngày thức tâm rồi chúng ta lại thấy cái sự ổn định đó, nó bao vây cả càn khôn vũ trụ, và chỉ chờ chúng ta mở tâm thức ra đón nhận nó mà thôi. Cho nên nhiều người có phước đó, lại có họa trước mắt cho thấy, mà sau cái họa đó là một cơ hội cho chính nó thức tâm và nó không có tạo họa cho nó nữa.

Ở cảnh đời những người ở thế gian, nhân loại ở thế gian muốn gì thì ông trời cho cái nấy; muốn chiến tranh cho chiến tranh, muốn gì cho nấy, rồi thức tâm cân bằng lấy nhau không muốn làm

những điều ác ôn và hướng về thiện. Mà nếu không có sự ác ôn kia thì ai hướng thiện, đi tìm con đường thiện để làm gì? sau cái ác ôn người ta mới thức tâm, mới đi tìm con đường thiện.

Cho nên mọi người chúng ta có hai hàm răng, có cái miệng ăn uống hằng ngày đều là ác hết. Nghiền nát mới nuốt, tui đã nói mà : nhân chi sơ tánh bản ác , chứ không phải tánh bản thiện, nói sai! có đứa con nít nào đứt tay nó không cắn mình đâu? đứt tay vô miệng là nó cắn rồi, nó ác từ nhỏ rồi. Mà nhờ cái ác đó nó mới thức tâm, thức tâm nó mới hướng thiện, rồi nó mới trở lại trọn lành trở về với thiện giác, đó là cái luật tự nhiên. *(còn tiếp)*

Đề tài suy gẫm

Tại sao hoàn cảnh là ân sư?

Họ nói oan các bạn, các bạn chỉ biết cảm ơn, để chi? Để xét đối phương, tại sao có những lời nói này, mà truy tầm cái bệnh của đối phương và cứu cho đối phương. Các bạn không bao giờ bị thiệt. Họ chửi các bạn, trong lúc suy nghĩ người này tại sao chửi tôi, họ mang cái bệnh gì mà họ chửi tôi? Té ra họ mang bệnh gan, họ mang bệnh thần kinh. Nếu mà họ là tri kỷ tri bỉ, họ là bạn thân tôi, họ chỉ có bảo vệ tôi, làm sao họ chửi tôi? Họ chửi tôi họ có cái bệnh rồi! Cái bệnh đó là cái bệnh nan y, làm sao cứu độ cho người? Tôi phải trì niệm Nam Mô A Di Đà Phật hướng về người nhiều hơn, để một ngày nào người sẽ thức tâm, nhìn và hòa với cả Càn khôn Vũ Trụ, để sớm trở về với cảnh Thanh Tịnh thương yêu, anh em một nhà. Không nên vội để cho họ hàng phục ta tại thế, nhưng mà chúng ta sẽ tương ngộ nơi Thiên Đàng, mới biết giá trị anh em.

(Duyên nghiệp dẫn tu 26/4/85)

Thông báo video & Audio Tuần Lễ 14, 04-04-2021

- Băng chung thiện bạn đạo các nơi: [Đồng Thức Tương Giao](#)

<https://youtu.be/z4M43eYF1Lg>

- Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị video Đức Thầy tới Mỹ lần thứ ba năm 1982 tại San Jose:

Tu Thiện Dưỡng Sinh Theo Pháp Lý Vô Vi San Jose 27 6 1982

https://youtu.be/_DsCYzPIRGw

Ban video kính mời

THƯ TỪ LAI VĂNG

Ngày 7-1-93 nhóm ngày Rằm (15) tháng 12 năm Nhâm Thìn

Kính thưa Ông Tâm mến quý,

Chàng 12 vừa qua tôi có duyên, thăm và chúc mừng
và mời d. l Ông Tâm. Chủ gửi qua Mỹ thăm nhờ bạn Hoàng Đình
Kính chuyển tới Ông Tâm.

Nay tiếu tin Ông Tâm vừa về mae Đại Hối ở Hongkong
đay qua về mở Đại Hối tại đây. Tôi kính thăm phần khác là
cúi mừng, tôi xin có lời hàng này với mục đích kính chào và kính
chúc Đại Hối thành công tốt đẹp. Sự để, toàn công toàn, hướng
thường cũng vâng tiến trên đường Đạo đức tâm linh - đạt đến
Hoà bình Hạnh phúc vĩnh cửu. Chánh tâm kính chúc!

Tôi còn nhớ 2 bức thư Ông Tâm gửi, 1 từ Los Angeles
10-4-86 và 1 từ Manila 29-2-88 nhận như lời hướng về tâm
linh sẽ nhận ra quyền năng của Chúa. Ngài luôn luôn yêu
thường và tha thứ nước đường cho đến lúc thức tâm họ tu.....

9Chở 18 năm thủ thập 1884 năm nẽ, tôi gặp thấy được phần xác
thức tính - nhìn thấy sự thật - và nhờ từ hướng dẫn của Ông Tâm,
tôi đã quyết tâm vào trên "trai huyền tâm linh".

Tôi vẫn đọc đi đọc lại và nghiền ngẫm bài học rất tôn sỏ mà
cao siêu Ông Tâm dạy về: "Cải tạo tâm ma hình thành".

Bất cảm ơn Ông Tâm và kính xin Ông Tâm thường tình vui
long tiếp tục chỉ giáo cũng như Ông Tâm trong 8 năm qua đã
dẫn dắt tôi trong trai huyền, an ủi tôi về tinh thần, giúp tôi tái
về vật chất... Kín bài tạ và kính phục cũng quyết tâm nơi
giường Ông Tâm trong quý, mến yêu.

9Chân dịp Cầu Đuân Quý Dâu xin kính chúc
Ông Tâm cũng quý quyền: Đức Khỏe dồi dào - Nhiều tiền tốt đẹp,
Hôm làm rai - Chấn chức Đại Hối về 1993 thành công mỹ mãn -
Công đoàn Ban Đạo trên Năm Châu gặt hái nhiều kết quả
trong "trai huyền" "Huống Thường" và đạt hững thanh đức về
ngột mã tháng hoa; đạt cũng mức tiến học của tâm linh.

Chánh Nam kính chúc và trân trọng kính chào Ông Tâm
quý mến.

Lưu D. D. H. 7:318 F. - F.
Đi từ của Ông Tâm, cũng phải trải qua thủ thập - nay lại gặp kính
trung công việc tâm an. Kính nhớ Ông Tâm và dịp đi đây chào về - Ra tạ

Ngày 11/2/1993

Kính gửi anh N

Nhận được thư anh đề ngày 7/1/93, được biết anh và gia đình vẫn vui khỏe. Cảm ơn những lời chúc tụng hướng về đại hội. Đại hội Vô Vi là do những người đã thực hành phương pháp Vô Vi gặt hái được một phần thanh nhẹ, đồng muốn có một đại hội thường niên để anh em tương ngộ với một chơn ý thiện lành, cùng chung học hỏi và tiến hóa hướng về tâm thức thanh nhẹ, xóa bỏ hận thù trong nội tâm, lui về thực chất của chính họ, khai ngộ chơn lý vô sanh và bất diệt hầu có dịp ảnh hưởng quần sanh ở tương lai, cầu nguyện cho thế giới hòa bình. Nhận rõ tình tiền danh vọng đều là hư ảo, không có thật nhưng chỉ làm yếu tinh thần tiến hóa hướng hạ đấu tranh vô ích và tạo khổ thêm cho phần hồn, quên Chúa, quên Phật và chẳng phân minh được chơn tà ra sao, triển miên trong hận thù và đau khổ, đành quên lãnh vực thanh tịnh của tâm hồn, đặt ra lý này lẽ nọ, thì tự hủy mình mà thôi. Mình chẳng thương mình, nhưng luôn luôn nói thương họ, nhưng kỳ thật mình đã ghét mình mà không hay.

Biết thương mình là tự biết tu bổ sửa chữa tâm linh hướng thượng, nhiên hậu mới khai ngộ được chân lý của Chúa, Phật - đã và đang diu tiến chúng sanh, ban chiếu thanh quang điển lành cho mọi nơi mọi giới, bất vụ lợi. Ánh sáng từ bi đang rạng chói trong mỗi tâm hồn hướng thiện. Vườn hoa tươi đẹp, muôn sắc muôn màu khác nhau, linh thiêng sống động từ cõi trời ban xuống thế gian, màu nào sắc nấy mình bạch công khai và phát triển. Phần hồn của loài người cũng vậy, cần có sự tự do phát triển của tâm linh. Hướng thượng là trường tồn, hướng hạ là tự hủy đó thôi.

Sự sống của chúng ta hiện tại đã có, chỉ chờ sự chết thanh nhẹ là trả xong bài học tại trần gian. Hướng về vô sanh bất diệt là nguồn gốc Như Lai của mọi chúng sanh. Thực hiện được ánh sáng từ bi trong nội tâm, nhiên hậu mới có cơ hội hội nhập với ánh sáng của Đại Từ Bi, thì lúc đó sẽ không còn mê chấp và lo âu nuối. Cuộc đời quá 70 tuổi thì đã nhận thấy được biết bao nhiêu cuộc tranh chấp vô lý của nội tâm - nên chỉ có một con đường hướng thượng truy tầm chơn lý, lúc đó mới nhận thức được cuộc sống đậm đà và có ý nghĩa hơn.

Kỳ đại hội này, mọi người đều vui và tự phát nguyện tu hành tinh tấn hơn, và sẽ có dịp tái ngộ ở đại hội tâm linh kỳ tới ở Âu Châu - Bruxelles.

Kính chúc anh và gia đình vui khỏe.

Quý thương,


Lương Sĩ Hằng

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

1) Kính nhờ quý bạn đạo thiên hướng tâm giúp cho Anh của Loan Võ (con của bạn đạo Bắc Ân Nam Cali) tên là **Võ Hùng Phi** sinh ngày 9 tháng 8 năm 1951, vừa mới từ trần lúc 1.00 chiều ngày 8 tháng 3 năm 2021-nhằm ngày 25 tháng Giêng năm Tân Sửu tại bệnh viện bên Houston, Texas. Hưởng thọ 71 tuổi. Kính mong quý bạn đạo hướng tâm niệm Phật cho Anh sớm siêu thăng tịnh độ.

Loan xin chân thành cảm ơn toàn thể quý bạn đạo
Nam mô a di đà phật, vạn vật Thái Bình

2) Kính nhờ quý bạn đạo thiên hướng tâm cho Mẹ của bạn đạo Tu Sinh Thiền Viện Vĩ Kiên Lê Thị Quý

là Cụ Bà: **Trần Thị Bẩy** sinh năm 1918 tại Sài Gòn, mất lúc 5:20 ngày 27 tháng 3 năm 2021, nhằm ngày 15 tháng 2 năm Tân Sửu, hưởng thọ **104** tuổi được siêu thăng tịnh độ.

Gia đình bạn đạo tu sinh Lê Thị Quý thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

Nam Mô A Di Đà Phật Vạn Vật Thái Bình